

εἰς Ἰέννην τῆς Γερμανίας ἐμαθήτευσεν παρὰ τῷ διασήμεῳ καθηγητῇ τῆς Παιδαγωγικῆς Rein.

Οὕτω δὲ τελείως ἤδη κατηρτισμένος ἐπανέρχεται εἰς Τραπεζοῦντα καὶ ἀναλαμβάνει τὴν διεύθυνσιν τοῦ Φροντιστηρίου αὐτῆς, ἣν διετήρησεν ἐπὶ 14 ὁλόκληρα ἔτη διοργανώσας αὐτὸ συμφώνως πρὸς τὰς νέας παιδαγωγικὰς κατευθύνσεις, ἃς προσφάτους προσεκόμισεν ἐξ Ἑλβετίας καὶ Γερμανίας. Ἀγαπώμενος δὲ καὶ τιμώμενος παρὰ πάντων ἐπὶ πολλὰ εἰσέτι ἔτη θὰ διετήρει τὴν ἐπίζηλον ταύτην θέσιν, ἐάν ὁ παγκόσμιος πόλεμος δὲν ἐξηνάγκαζε καὶ τὸν ἀείμνηστον νὰ ἐγκαταλίπῃ τὴν θέσιν του καὶ νὰ καταφύγῃ εἰς Ρωσσίαν τὸ πρῶτον, εἴτα δὲ εἰς Κων/πολιν καὶ τῷ 1919 εἰς Σμύρνην ὅπου προσεκλήθη ὑπὸ τῆς Ἐφορείας τῆς περιωνύμου Εὐαγγελικῆς Σχολῆς, ἥς τὴν διεύθυνσιν ἀνέλαβε διατηρήσας αὐτὴν μέχρι τῆς ὁλεθρίας ἐθνικῆς συμφορᾶς. Καταφυγὼν δὲ μετὰ τῶν λοιπῶν ὁμογενῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα διωρίσθη πρῶτον Γυμνασιάρχης τοῦ ἐν Νάξῳ Γυμνασίου καὶ ἀκολούθως τοῦ ἐν ἈθINAIS τοιοῦτου μέχρι τοῦ ἔτους 1929, ὁπότε παραιτηθεὶς τῆς ὑπηρεσίας ἐπέστρεψεν εἰς ὁλοκλήρου εἰς τὴν οἰκογένειάν του, ἣν ὑπερηγάπα.

Προβληθεὶς δὲ ὑπὸ νόσου λυγρᾶς καὶ ὑποβίου, καθ' ἣς ὁ ἐξηνηντήμας αὐτοῦ ὁργανισμὸς δυνάμηνθη ν' ἀντιδράσῃ ἀπέβρωσε τῇ 19ῃ Ἰανουαρίου τοῦ 1938.

Ὁ ἐκλιπὼν ἀείμνηστος Νικόλαος Λιθοδόξος ἦτο δημιουργὸν ἑαυτοῦ καὶ μόνου· διὰ τῆς ἀόκνου φιλοπόνησός του, τῆς ἐμβριθοῦς μελέτης, τῆς ἀπαρμιλλοῦ δραστηριότητος καὶ τιμιότητός του, ἀνῆλθε μέχρι τῶν ἀνωτάτων βαθμίδων τῆς διδασκαλικῆς ἱεραρχίας ἀποβάς τὸ σέμνωμα τῆς γενετείρας του καὶ ἀξιομίμητον παράδειγμα ταῖς ἐπερχομέναις γενεαῖς, εἰς ἃς ἔδει νὰ ἐπιβάλληται ἡ ἀνάγνωσις τῆς βιογραφίας τοιούτων ἀνδρῶν ἀναδεικνυομένων ἀποκλειστικῶς διὰ τῶν ἰδίων δυνάμεων καὶ διὰ μόνης τῆς ἱκανότητός των.

Ὁ ἀπελθὼν ἀφ' ἡμῶν ἀλησμόνητος φίλος ὡς διδάσκαλος ὑπῆρξε παιδαγωγικώτατος, ὡς σύζυγος καὶ πατὴρ στοργικώτατος, ὡς φίλος εἰλικρινέστατος καὶ ὡς ἄνθρωπος ἀπέριτος καὶ ἀγαπητός τοῖς πᾶσιν. Ἡ εἰλικρίνεια καὶ ἡ εὐθύτης τοῦ χαρακτήρος, χαρακτηριστικὰ κοινὰ παρ' ἅπασιν τοῖς Θραξί, ἐν τῷ ἐκλιπόντι ἦσαν ὑπερβαλλόντως ἀνεπτυγμένα. Ἡ ἀπλότης καὶ ἡ ἀφέλειά του ἦσαν αὐτόχρημα παιδικαί, ἦτο πρᾶος καὶ ἐγκρατὴς ἐν πᾶσιν, οὐδέποτε ἐξέφευγε τῶν χειλέων του φράσις θίγουσα ἢ δηκτικὴ, τοὺς πάντας συνῆρπαζε διὰ τῆς εὐγενείας καὶ ἀγαθότητός του. Ἐν ἐνὶ λόγῳ ὑπῆρξεν ἄνθρωπος προσεγγίζων εἰς τὸ τέλειον.

Τοιοῦτος ἐν μικρογραφίᾳ καὶ ἀτελεστάτῃ σκιαγραφίᾳ ὑπάρξας ὁ

αείμνηστος, διὰ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐν μὲν τοῖς γράμμασι ἐγκαταλείπει κενὸν δυσαναπλήρωτον, ἐν δὲ τοῖς οἰκείοις καὶ φίλοις αὐτοῦ τὴν μνήμην ἄληστον.

Ἐν Ν. Σμύρνη τῇ 26ῃ Ἰουλίου 1938.

Ι. ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΣΙΜΗΣ

Ὁ Χρῖστος Κασίμης τοῦ Σεραφεῖμ ἐγεννήθη ἐν Μαδύτῳ τῷ 1863. Ἦκουσε τὰ πρῶτα μαθήματα εἰς τὰ Γαῖτανάκεια Ἐκπαιδευτήρια τῆς γενετείρας του. 7.7. 1938
r. 368-9

Πρὶν ἀκόμη περατώσῃ τὰς σπουδὰς του ρίπτεται εἰς τὴν βιοπάλην, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐπέπρωτο νὰ ἐξέλθῃ νικητής· ἐργάζεται εἰς τὸ ἐν Μαδύτῳ παντοπωλεῖον τοῦ ἀδελφοῦ του Δαυῖδ Κασίμη, ὅπου ὑπηρετεῖ καὶ ὁ μεγαλύτερός του ἀδελφός Δημήτριος. Μετὰ δύο ἐτῶν παραμονὴν παρὰ τῇ ἐπιχειρήσει τοῦ ἀδελφοῦ του, προσλαμβάνεται ὑπάλληλος τοῦ ἐν Μαδύτῳ καπνοκοπήριου Σεραφεῖμ Ζαφειρίου καὶ Δαυῖδ Κασίμη.

Μετὰ μικρὰν καὶ εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην παραμονὴν ὁ Κασίμης ἐγκαταλείπει τὴν πατρίδα του καὶ μεταβαίνει εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Ἐκεῖ προσλαμβάνεται ὑπάλληλος εἰς τὸ καπνοπωλεῖον τοῦ ἐκ Μαδύτου Ζαφειρίου Νικολαΐδου. Ἐργατικός, εὐφύης, προσδευτικός δὲν ἀργεῖ νὰ διακριθῇ. Μετ' ὀλίγον ἀνοίγει μικρὸν ἰδικόν του καπνοπωλεῖον. Ἀπὸ αὐτοῦ ἐπέπρωτο νὰ προοδεύσῃ τόσον, ὥστε ἐντὸς ὀλίγου νὰ ὀργανώσῃ καπνεργαστάσιον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μὲ ἀντιπροσωπεῖαν εἰς τὰ πέριξ.

Κατὰ τὸν Πανευρωπαϊκὸν πόλεμον μετέφερε τὴν ἐπιχείρησιν του εἰς Μουχαρέμ Βέη (Συνοικίαν τῆς Ἀλεξανδρείας). Πρὸ δέκα δὲ περίπου ἐτῶν ἵδρυσε νέον ἐργοστάσιον σιγαρέττων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Τὰ σιγαρέττα Κασίμη ἀποκτοῦν ἐξαιρετικὴν ἐν Αἰγύπτῳ φήμην, διαδίδονται εἰς τὰς ξένας ἀγοράς, κυρίως δὲ κατακτοῦν τὴν Ὀλλανδίαν καὶ τὰς Ἀποικίας αὐτῆς.

Ἀρίστην χρῆσιν τοῦ ἀφθόνου του πλούτου ἐγνώριζε νὰ κάμνῃ ὁ αείμνηστος Κασίμης.

Πρὸ ἔτους προσέφερε εἰς τὸ Κράτος 10.600 Λίρ. Ἀγγλ. δι' ἀγορὰν ἐνὸς βομβαρδιστικοῦ ἀεροπλάνου. Διὰ τὴν γενναίαν του ταύτην πράξιν ἐπαρασημοφορήθη τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1938.

Μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ 1922 ποὺ καὶ ἡ πατρίδα του Μάδυτος κατέφθασε μετὰ προηγουμένην τῷ 1915 καταστροφῇ, πρόσφυς εἰς τὴν ἐλευθέραν Πατρίδα, εἰς τὸν Κασίμην ποὺ κατ' ἔτος σχεδὸν ἤρχετο διὰ θεραπείαν καὶ παραθερισμὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα, δίδε-

ται ἡ εὐκαιρία νὰ ἐπικοινωνῇ περισσότερον μὲ τοὺς συμπατριώτας του, τοὺς ἀγαπητοὺς του Μαδυτίους. Ἐνθυμεῖται τὴν ἐν Στρολόγκῳ τῆς Χαλκιδικῆς Νέαν Μάδυτον. Βοηθεῖ κατὰ καιροὺς τοὺς ἀπόρους μαθητὰς τῆς, προμηθεύει βιβλία εἰς αὐτοὺς καὶ θρανία εἰς τὴν Σχολὴν.

Πέρις πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς Σχολῆς ταύτης προσέφερε Δρ. 40.000. Οἱ συμπατριῶται του εὐγνωμονοῦντες ὠνόμασαν τὴν σχολὴν Κασίμειον.

Τὸ παρελθὸν ἐπίσης ἔτος προσέφερε πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς ἐκεῖ ἐκκλησίας Δρ. 100.000, ὑπεσχέθη δὲ νὰ συμπληρώσῃ τὴν δωρεάν. Δυστυχῶς δὲν ἐπρόφθασε.

Ὁ Κασίμης ὁσάκις εὕρισκετο Χριστοῦγεννα ἢ Πάσχα εἰς τὰς Ἀθήνας δὲν ἐλησμόνει τοὺς ἀπόρους Μαδυτίους καὶ διὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐδρεύοντος καὶ λίαν κοινωφελῶς δρῶντος Σωματείου τῶν Μαδυτίων «ὁ Ἑλλήσποντος», ἀνεκοῦφιζε τοὺς πτωχοὺς συμπατριώτας του. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ σεισμοῦ τῆς Χαλκιδικῆς, ὁπότε ἐπλήγησαν καὶ οἱ ἐν Νέᾳ Μαδύτῳ τοῦ Στρολόγκου Μαδυτίοι, πρὸς τοὺς ὁποίους τὸ ἐν Ἀθήναις Σωματεῖον τῶν Μαδυτίων «ὁ Ἑλλήσποντος», προσήλθε γενναίως ἀράγον διὰ τῆς ἀποστολῆς 10.000 Δραχμῶν, ὃ Κασίμης προσέφερε Δρ. 10.000.

Κατὰ τὸ μακρὸν διάστημα τῆς ἐν Αἰγύπτῳ ἐργασίας του ἐγένετο κάτοχος μεγίστης περιουσίας ἐκ β. περίου 300.000 ἐκ τῶν ὁποίων 150.000 εἰς ρευστόν.

Ἀπασαν τὴν περιουσίαν του ὁ Κασίμης διέθεσε διὰ ἰδιογράφου διαθήκης του, συνταγείσης ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1937 ὡς ἑξῆς :

Ὑπὲρ τῆς Κοινότητος Ἀλεξανδρείας 20.000 λίρας ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μετατραποῦν εἰς ἀσφαλῆ χρεώγραφα, ἐκ τῶν εἰσοδημάτων δὲ αὐτῶν διατηροῦνται δύο κλῖναι ἐν τῷ νοσοκομείῳ ὑπὲρ ἀπόρων, κατὰ πρότιμῃσιν Μαδυτινῶν συμπατριωτῶν του καὶ ν' ἀπονέμονται χρηματικὰ βραβεῖα εἰς ἀριστεύοντας μαθητὰς διαφόρων σχολείων τῆς κοινότητος. Τὸ ὑπόλοιπον ἐκ τῶν εἰσοδημάτων θὰ διατίθεται ὑπὲρ τῶν σχολείων τῆς. Ὡσαύτως κληροδοτεῖ 10.000 λίρας ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος Ἰβραημίας μὲ τὸν σκοπὸν νὰ διατίθενται διὰ τὴν ὑπόδησιν ἀπόρων μαθητῶν καὶ διὰ βραβεῖα 2 μαθητῶν καὶ 2 μαθητριῶν ἀριστευόντων ἐπὶ ἐπιμελείᾳ ἡθικῇ καὶ διὰ τὸν χαρακτήρα των. Εἰς τὸν Σύλλογον «Αἰσχύλος» ἄφισε 1000 λίρας ἵνα συντηρητῇ ἕνας ἄπορος μαθητής. Εἰς τὸ Μπενάκειον ὀρφανοτροφεῖον καὶ τὸ Ἀντωνιάδειον γηροκομεῖον ἄφησε ἀνὰ 100 λίρας, ἀνὰ 50 εἰς τὴν φιланθρωπικὴν ὀργάνωσιν «Μάννα» τὴν ἐταιρείαν τῶν πρώτων βοηθειῶν

καὶ τὸ νοσοκομεῖον τῆς Μοασσάτ. Ὑπὲρ ἐργατῶν του καὶ ὑπαλλήλων του £ 450, ὑπὲρ συγγενῶν του £ 6900.

Τὸ ὑπόλοιπον τῆς περιουσίας του κατέλιπε εἰς τρεῖς γενικούς του κληρονόμους ἦτοι εἰς δύο ὑπαλλήλους τοῦ Ἐργοστασίου του καὶ ἓνα ἀνεψιόν του.

Τὴν 8 Ἰουνίου 938 ὁ Κασίμης διὰ Κωδικέλλου του ἐκληροδότησε 2.000 £ ἵνα δι' αὐτῶν συντηρῶνται ἐν τῷ Εὐαγγελισμῷ δύο κλῖναι ἐπ' ὀνόματί του καὶ νοσηλεύωνται ἐν αὐταῖς δωρεὰν οἱ ἐκ Μαδύτου πρόσφυγες καὶ οἱ ἐκ Κουκλουτζᾶ τῆς Μ. Ἀσίας καταγόμενοι καὶ ἄποροι τοιοῦτοι, τὴν ἀπορίαν τῶν ὁποίων θὰ πιστοποιῶσιν οἱ Πρόεδροι τῶν Κοινοτήτων Νέας Μαδύτου καὶ Κουκλουτζᾶ. Ἐπίσης ἡ ἀνεψιά του Εἰρήνη χήρα Ἰωάννου Ἀσημάκη δύνανται νὰ στέλλῃ ἀπ' εὐθείας ἀσθενεῖς ἐκ Κουκλουτζᾶ καταγομένους ἄνευ ἄλλης πιστοποιήσεως. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Θεραπευτηρίου εὐγνωμόνως ἀποδεχθὲν τὸ κληροδότημα, ἐψήφισεν ὅπως ἀνακηρυχθῇ ὁ ἀείμνηστος Ἰδρυτὴς τοῦ Θεραπευτηρίου καὶ ὅπως ἀναρτηθῇ ἡ εἰς αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰδρύματι, καὶ ὅπως ἐντοιχισθῶσι δύο μαρμάρειαι πλάκες ὑπερθεὶν κλινῶν ἀπόρων ἀσθενῶν εἰς μνήμην τοῦ ἀείμνηστοῦ διαθέτου.

Ὁ Χρῖστος Κασίμης ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰουνίου 1938. Ἡ ζωὴ τοῦ ἡμπορεῖ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τοὺς ἐπερχομένους φαινομένους παράδειγμα τῆς ἐκ τοῦ μὴ ὄντος δημιουργίας, χάρις εἰς τὴν ἐργατικότητα καὶ ἐπιμέλειαν, πρὸς δὲ καὶ ἀρίστης τοῦ πλούτου χρήσεως ἐπ' ἀγαθῷ καὶ ὠφελείᾳ τῶν πολλῶν.

ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ Ν. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Μετὰ βίον ὀλοκλήρου αἰῶνος, ἀπέθανε τὴν 6ην Ἰουλίου 1938 καὶ ἐκηδεύθη ἐν Θεσσαλονίκῃ ὁ γεννηθεὶς ἐν Ραιδεστῷ τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης Ἀθηνόδωρος Ν. Δημητρίου, μία ἀπὸ τὰς ἀντιπροσωπευτικωτέρας φυσιογνωμίας τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς.

Ὁ μεταστάς συνέδρασε τὴν μακρὰν ὑπαρξιν του μὲ τὴν πλουσίαν καὶ εὐφορον θρακικὴν γῆν, ἀποτελέσας πλήρη τὸν τύπον τοῦ γαιοκτῆμονος προκρίτου τοῦ παρελθόντος, ἐθεωρήθη δὲ δικαίως ὁ μεγαλύτερος σιφλιοκυχὸς «τσαρμπατζῆς» τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης.

Κατ' ἀρχὰς εἰς τὴν νεανικὴν του ἡλικίαν ἡσχολήθη μὲ τὸ ἐμπόριον, ἀναπτύξας τοῦτο εἰς εὐρεῖαν κλίμακα, ἰδίᾳ ὡς πρὸς τὰ εἶδη τυροῦ καὶ βουτύρων, ἐμπορευθεὶς ἐπικερδῶς μετὰ τῆς ἐνδοχώρας, Χαριουπόλεως καὶ Μαλγάρων. Ἀλλ' ἡ ἐμπορία δὲν τὸν ἀπησχόλη-